

Dailės kūriniai – dovana bibliotekai

Sausio 11–31 d. Lietuvos medicinos bibliotekoje buvo surengta bibliotekai dovanotų dailės kūrių paroda „Mūsų lobiai“. Joje eksponuota dalis bibliotekai dovanotų meno kūrių.

Beveik per du dešimtmečius Lietuvos medicinos bibliotekoje surengta daugiau kaip 150 dailės parodų. Autoriai, atsidėkodami bibliotekai už suteiktą galimybę čia eksponuoti darbus, dovanoja savo kūrinius. Nuo pirmosios parodos, surengtos 1994 metais, susikaupė apie pusantro šimto dovanotų darbų. Tai – Aušros Čapskytės, Vidos Domarkienės, Onos Gladkovienės, Rimos Gaižauskaitės, Valerijono Jucio, Saulės Kisarauskienės, Vilijos Kneižytės, Vidmanto Kvilklio, Ramūnės Lebedytės, Mariaus Liugailos, Lili Paškauskaitės, Kęstu-

čio Ramono, Ramunės Veliuvienės grafikos, tapybos darbai, akvarelės, medžio drožiniai ir kt. Čia išvardyta tik keletas iš gausaus menininkų – bibliotekos bičiulių būrio, kurių kūrinių puošia biblioteką. Pasak parodų kuratorės Viktorijos Daniliauskaitės, dalis darbų „apsigyveno“ kabinetuose, bendrose patalpose, trečiojo aukšto koridoriuje. Vaizduojamosios dailės kūrių fonde taip pat surinkta daugiau kaip 300 ekslibrisų medicinos tema, tarp kurių nemažai lietuvių ir užsienio autorų (Viktorijos Daniliauskaitės, Birutės Matijošaitytės, Karoly Andrusko, Ryszard Bandosz, Vytauto O. Virkau ir kt.) darbų, skirtų Lietuvos medicinos bibliotekai.

Parengė Janina Valančiūtė

Pasijuokim: vitamino C dozė

O KAIP JŪS MANOTE?

Garsus vokiečių chemikas Robertas Bunsenas (1811–1899) kartą svečiavosi pas draugus. Jo stalo kaimynė pokalbio metu pasiskundė, kad neturi vaikų.

Bunsenas, kuris tuo metu mintyse buvo įsigilinęs į kažkokią mokslinę problemą, viltingai paklausė:

– O Jūsų mama ar turėjo vaikų?

Ponia nustebusi įsistebeiliojo į savo pašnekovą ir atsakė klausimui:

– O kaip jūs manote?

Į tai Bunsenas džiaugsmingai pareiškė:

– Na taip, vadinas, negalėtų būti, kad negalėjimas turėti vaikų jūsų šeimoje yra paveldimas.

PAVYDAS GIMDO KŪRYBOS AISTRĄ

Kad ir garsiems žmonėms nesvetimas pavydas, patvirtina garsaus vokiečių gydytojo, antropologo Rudolfo Virchovo ir žymaus XIX a. vokiečių rašytojo ir poeto Teodoro Fontanės pavyzdys. Abu garsus vyrai varžesi dėl vienos damos palankumo. Neretai tarp jų įsiplieksdavo ginčas.

Virchovas šaukdavo:

– Jei mūsų mielioji dama skaitydama jūsų begalinius romanus vieną kartą susirgs, tada aš ją išgydysi.

Fontanė ilgai žodžio kišenėje neieškojo ir atrėžė:

– Ir jeigu ji nuo jūsų receptų numirs, aš jai sukursiu nemirtingą paminklą.

Rašytojas savo žodį ištėsėjo – įamžino savo mylimąjų romane „Sesilija“.